

РЕШЕНИЕ

№ 569

гр. Плевен, 25.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на пети април през две хиляди двадесет и трета година в
следния състав:

Председател: Светла Илм. Замфирова

при участието на секретаря ДАРИНА В. ДИМИТРОВА
като разглежда докладваното от Светла Илм. Замфирова Гражданско дело №
20224430100772 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Делото е образувано от **** с ЕИК *****, представлявано от
, чрез адвокат Т. П. САК с адрес за кореспонденция; ГР. ** №11-13,
офис 5, против ***** АД с ЕИК:*****, с адрес гр. ***** №67А,
представлявано от ***** и *****, с цена на иска: 20 100 лв.

Фактическите твърдения в исковата молба са следните:

За лек автомобил марка „****“, модел „****“ с ДК № ****, собственост на
**** има сключена застраховка „Каско за МПС“ с ответното дружество ****
АД с полица № 93002110057614 със срок на валидност една година, считано
от 09.09.2021 г. До 08.09.2022 г. По силата на този договор ответникът по
делото се задължава да заплати на собственика на застрахованото МПС всяка
загуба или повреда, настъпила по време на срока на действие на застраховката
до размера на застрахователната сума На 15.09.2021 г. около 03:15 часа в
автосервиз, намиращ се в гр. *** №11А, станал токов удар в електрическата
инсталация на сградата. Вследствие на това в автосервиза е настъпил пожар.
В същото време в автосервиза се е намирал и процесния автомобил марка
„****“, модел „****“ с ДК № **** които е изгорял. Образувана е преписка по
рег. № 339100-7370/2021 г по описа на ****, **** управление.

В договорения срок по застрахователния договор по застраховка Автокаско представител на ищецъ е уведомил застрахователя ***** АД за настъпилото застрахователно събитие, вследствие на което е образувана щета № 5014-1001-21-451043. Направен е опис, в който са посочени всички увредените детайли по автомобила.

По образуваната щета №5014-1001-21-451043 застрахователят е отказал да изплати застрахователно обезщетение с мотивите, че не са спазени изискванията по т. 28.10 от Общите условия, „застрахователя не заплаща обезщетение при събития, настъпили по време и или предоставяне на МПС за ремонт диагностика, профилактика и реглаж, оборудване и преоборудване“.

От така направеният отказ е формален, реално липсват конкретни, ясни аргументи, обосноваващи действителните причини за отказа за плащане на застрахователното обезщетение. Настъпилите вреди по автомобила не са настъпили по време или вследствие на извършване на ремонт на процесния автомобил. Получените увреждания са настъпили вследствие на възникнала внезапна техническа повреда на сградата намираща се и сервиза. Застрахователят не може да бъде освободен от отговорност, само защото пожарът е настъпил в автосервиз,. Съгласно т. 7 от Общите условия на застрахователя, изчерпателно са изброени кои рискове осигуряват покритие от застрахователя. Пожарът е един от тях.

Застрахователят се е позовал на т. 28.10 от Общите условия, която е очевидно неравноправна, тъй като уврежда лицето, което я приема и противоречи на разпоредбите на закона или на императивни, или забраняващи норми. Предвид което същата е и нищожна и не следва да се прилага.

Отделно от това, отказът е неоснователен, тъй като застрахованият е изпълнил всички задължения при настъпване на застрахователно събитие. За да възникне правото на застрахователя да откаже изплащане на застрахователна сума е необходимо кумулативно наличие на следните условия: неизпълнение на задълженията на застрахования и причинна връзка между неизпълнението на задължението и настъпилото застрахователно събитие.

Следва да се има предвид, че разпоредбата на чл. 408 КЗ , чийто текст

гласи, че застрахователят може да откаже плащане при неизпълнение на задължение на застрахования по застрахователния договор, което е значително с оглед интереса на застрахователя и е било предвидено в закон или в застрахователния договор. Предвид гореизложеното неизпълнение от застрахования на основни законоустановени задължения, които са приети за значителни за интереса на застрахователя, за да възникне правото на застрахователя да откаже плащане на обезщетението, трябва да е налице причина връзка между неизпълнението на задължението и настъпилото застрахователно събитие, съответно препятстване на доказването на обстоятелствата, при които е настъпило. Не може по договорен път причинната връзка да бъде презюмирана, като същата следва да бъде доказана от застрахователя.

Съгласно задължителната практика на ВКС, съдържаща се в постановени по реда на чл. 290 ГПК многобройни решения, като Решение № 86/18.07.2014 г. по т.д. № 2230/2013 г. на ВКС, II ТО, Решение № 22/12.09.2013 г. по т.д. № 679/2011 г. на ВКС, II ТО, Решение № 102/02.10.2012 г. по т.д. № 615/2011 г. на ВКС, I ТО, за да възникне правото на застрахователя по чл. 211, т. 2 КЗ /отм/ да откаже плащане, е необходимо наличието на следните предпоставки: 1/ неизпълнение на задължение по застрахователния договор; 2/ неизпълнението на задължението да е значително с оглед интереса на застрахователя; 3/ да е предвидено в закон или в застрахователния договор; 4/ настъпването на застрахователното събитие да е следствие от неизпълнение на това задължение, т. е. между неизпълнението на задължението по застрахователния договор, което е значително, с оглед интереса на застрахователя и настъпването на застрахователното събитие да съществува пряка причинноследствена връзка. Освен изброените решения, задължителна съдебна практика е и Решение № 168/11.05.2016 г. по т. дело № 2284/2014 г. на ВКС, ТК, II т.о, където се приема, като незаконосъобразен изводът за наличие на основание за отказ за изплащане на застрахователно обезщетение поради единственото обстоятелство, че автомобилът се е намирал в сградата на сервиз по време на възникване на пожара. Основание за отказ за изплащане на застрахователно обезщетение би било налице, ако неизпълнението на това задължение на застрахования е допринесло за настъпване на застрахователното събитие или за увеличен размер или обхват на вредите. Доколкото в настоящия случай не

е налице такава причинна връзка, следва да се приеме, че не е налице основание за отказ за изплащане на застрахователно обезщетение. Не е ясно, кое от изискванията по застрахователния договор, не е спазил ищецът при настъпване на застрахователното събитие ПОЖАР.

В резултат на процесното застрахователно събитие на лек автомобил „***“, модел „***“ с ДК № *** са причинени имуществени вреди, които следва да бъдат възстановени в пълен обем. Видно от приложената застрахователна полица, застрахователната сума, за която е застрахован процесния автомобил в размер на 20 100 лв., а застрахователното събитие, настъпило в срока на действие на договора. По данни на сервиз автомобилът не подлежи на възстановяване, тъй като е изгорял целият. Тъй като застрахователят не е изпълнил в срок задължението си, за определяне на размер и плащане на дължимата застрахователна сума, той дължи и обезщетение за забава от датата 13.10.2021 г. - изтичане на 14 - дневен срок за произнасяне до окончателното изплащане на сумите.

Съдът, като съобрази становищата на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира, че следва да постанови решение, с което да уважи изцяло предявените искове от *** за заплащане застрахователно обезщетение в размер на 20 100 лв., ведно със законната лихва от дата на подаване на исковата молба 09.02.2022 г до окончателното изплащане, като основателен и доказан. Предявения иск е изцяло доказан от събраните по делото доказателства.

Твърденията в исковата молба се доказват от приложените писмени доказателства: Застрахователна полица № 93001710085279; Удостоверение от *** и защита на населението; Удостоверение от *** работи 02 РУ, Договор за покупко-продажба на МПС; Опис на щета; Писмо от *** АД;

Доказано е по безспорен начин, че отказът за изплащане на застрахователно обезщетение на ответника по делото е неоснователен, тъй като застрахованият е изпълнил всички задължения при настъпване на застрахователно събитие. Размерът на щетата също е доказан от приетата съдебно автотехническа експертиза, вещото лице заявява, че не са описани всички щети по автомобила от застрахователя, също така при пожара автомобилът така изгорял, че е не невъзможно неговото възстановяване, предвид което стойността, която застрахователят дължи, е стойността, за

която е поел застрахователния риск, а именно за 20100 лв.

В процеса се доказва, че отказът за изплащане застрахователното обезщетение на ответника по делото е неоснователен, тъй като застрахованият е изпълнил всички задължения при настъпване на застрахователно събитие. Съгласно задължителната практика на ВКС, съдържаща се в постановени по реда на чл. 290 ГПК многобройни решения, като Решение № 86/18.07.2014 г. по т.д. № 2230/2013 г. на ВКС, II ТО, Решение № 22/12.09.2013 г. по т.д. № 679/2011 г. на ВКС, II ТО, Решение № 102/02.10.2012 г. по т.д. № 615/2011 г. на ВКС, I ТО, за да възникне правото на застрахователя по чл. 211, т. 2 КЗ/отм/ да откаже плащане, е необходимо наличието на следните предпоставки: 1/ неизпълнение на задължение по застрахователния договор; 2/ неизпълнението на задължението да е значително с оглед интереса на застрахователя; 3/ да е предвидено в закон или в застрахователния договор; 4/ настъпването на застрахователното събитие да е следствие от неизпълнение на това задължение, т. е. между неизпълнението на задължението по застрахователния договор, което е значително с оглед интереса на застрахователя, и настъпването на застрахователното събитие да съществува пряка причинно-следствена връзка.

Предвид гореизложеното, съдът счита, че следва да постанови съдебно решение, по силата на което да осъди *** да заплати на **** сумата от 20100 лева, представляваща обезщетение за претърпените от него имуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане. .

При този изход на процеса, ответникът следва да заплати на ищеца направените съдебно деловодни разноски и адвокатско възнаграждение.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл. 208 от КЗ, ***, с ЕИК:****, с адрес гр. ***** №67А, представлявано от ***** и *****, да заплати на ****, ЕИК *****, представлявано от ***, чрез адвокат Т. П. САК с адрес за кореспонденция; ГР. ***** №11-13, офис 5, сумата от 20100 лв. /двадесет хиляди и сто лева/ представляваща обезщетение за претърпени от *** имуществени вреди, вследствие на изгорелия им лек автомобил, „****“, модел

„****“ с ДК № ***, ведно със законната лихва от дата 13.10.2021 г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78 от ГПК, ***, с ЕИК:****, с адрес гр. ***** №67А, представлявано от ***** и *****, да заплати на *****, ЕИК *****, представлявано от ***, чрез адвокат Т. П. САК с адрес за кореспонденция; ГР. ***** №11-13, офис 5, направените разноси по делото в размер на 809,31 лв. за държавна такса и адв. възнаграждение в размер на 1200 лв. и възнаграждение за ВЛ в размер на 150 лв.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщението.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____